

proklamerede de 6 Maaneder som det Ordinaire. Jeg indrømmer, at vi ere komne meget langt bort fra, hvad man tænkte sig ved Grundlovens Givelse; at man dengang virkelig tænkte sig to Maaneder og ikke mere, vil f. Ex. Tschernings Udtalelse om Finantslovens Behand-
 vise tilstræffelig klart. At man imidlertid nu er kommen bort derfra, faar saa være, mente det ærede Medlem; det er Noget, der bestaar som noget Faktisk, men det at proklamere det, det at sige, at nu gjøre vi de 6 Maaneder til det Ordinaire, det er dog for galt; det vil virke op-
 rørende og vække Betænkelighed hos dem, som ellers kunde være tilbøielige til at overtage Virksomheden som Rigsdagsmand. Jeg er nu meget tilbøielig til at tro, at det vilde virke beroligende, thi Erfaringen har jo nu i den sidste Arrække vist, at Samlingerne drages ud, blive længere og længere, og at et halvt Aar efter de fore-
 liggende Erfaringer endog kan betragtes som en temmelig kort Samling. Naar man altsaa proklamerede et halvt Aar som Grændsen, saa tror jeg snarere, at dette vilde virke beroligende end angstende paa dem, der ville søge Rigsdagsvirksomheden, men jeg ser ikke, hvorledes der egentlig her proklameres Noget. Lovforslaget indeholder ingen Proklamation i denne Retning, og skulde det virkelig hende, at Rigsdagssamlingerne for Fremtiden bleve kortere, end de hidtil have været, saa vilde vi jo Alle indrømme, at dette var en stor Fordel. Dersom det Samme som hidtil har været udrettet, og maasse noget Mere til kunde opnaas i kortere Rigsdagssamlinger — og det var vel ikke ganske ubestemt at vente dette —, saa vilde det jo blive til Gavn og Glæde for Alle. Men nu mente det ærede Medlem, at vore Valgere kunde reise sig imod de lange Samlinger. Ja, jeg har ikke mærket Noget til, at Valgerne hidtil have reist sig derimod, og det Spørgsmaal bliver da altsaa at overveie, om der er større Sandsynlighed for, at de ville reise sig derimod under det nye System, end der har været for, at de skulde reise sig derimod under det gamle System, og jeg tror da, at det nye System maa have Fortrinnet, thi Valgerne maa jo have sagt sig selv, at Rigsdagsmændene oppe-
 bære Diæter for hver Dag, Rigsdagen varer, og altsaa jo længere Rigsdag, desto større Udgifter for Statsklassen, medens de nu maa sige sig selv, at Udgiften vil blive den samme, hvad Diæterne angaar, enten Samlingen varer i 6, 4 eller 8 Maaneder. Skulde altsaa Forandringen virke Noget, saa maatte den, synes det mig, virke beroligende paa Valgerne og derimod ikke fremkalde nye Befyhninger.

Da ikke Flere begjærede Ordet, sluttedes Forhandlingen, og man gik til Afstemning, hvorved:

1) Endringsforslag under Nr. 1 af Brasch, Fischer, Frijs, Neergaard, Rosenørn og Thygeson:

§ Lovforslagets 2den Linie forandres Lallet „4“ til: „5“.
 vedtoges med 25 St. imod 14.

2) Endringsforslag under Nr. 2 af Fischer:
 Der gives Lovforslaget følgende Tilføielse:

„Denne Lov træder i Kraft den 1ste Juli 1881.“

vedtoges med 34 St. imod 5.

3) Lovforslagets Indhold med de vedtagne Endringer, saalydende:

„Det Rigsdagens Medlemmer tilkommende daglige vederlag bestemmes for hvert Medlem til 5 Kr. i den Tid, for hvilken hans Valg er gjældende, dog at den Tid ikke medregnes, som maatte ligge forud for Valgdagen, jvfr. Lov om Valgene til Rigsdagen af 12te Juli 1867 § 88.

Bestemmelsen i nævnte Lovs § 99, første Punktum, ophæves.

Denne Lov træder i Kraft den 1ste Juli 1881.“

vedtoges med 28 St. imod 14.

Lovforslagets Overgang til 3die Behandling

vedtoges med 31 St. imod 7.

Formanden: Hermed er Dagsordenen udtømt. Næste Møde vil blive afholdt imorgen, Lørdag Kl. 1 $\frac{1}{2}$, og Dagsordenen vil da være:

Eventuelt: Tredie Behandling af:
 Forslag til Finantslov for Finantsaaret fra 1ste April 1881 til 31te Mars 1882.

Mødet hævet Kl. 3 $\frac{1}{4}$.